

paa at forbedre det Lovforslag eller deltage i Afstemningen over Ændringsforslagene, de indskrænkede sig til det fuldstændig negative : paa et hvilket som helst Stadium at stemme mod Lovforslagets videre Fremme. Det var den Trafik, som i 1890 blev indledet her fra Socialdemokraternes Side mod Beskatningen af bajersk Øl, og det er den samme Trafik, som de Herrer føre den Dag i Dag. Man kan derfor skønne, at vi ikke kunne have Udsigt til at faa nogen som helst Hjælp fra de Herrers Side til Gennemførelse af disse Lovforslag. Derimod synes jeg, der var en lille Nuance mellem dette Standpunkt og det, det radikale Venstres Ordfører (Røde) indtog her forleden Dag. Der var i hans Udtalelser, synes jeg, nogle enkelte Lysglimt, som man kunde være berettiget til at opfatte som en Bebudelse af Hjælp fremad paa denne Vej. Jeg er nu ganske vist bange for — at domme efter de korte Bemærkninger, der faldt forleden Dag —, at det kun bliver Lysglimt, som vi ikke faa ret megen Fornøjelse af, men det ærede Medlem fra Kalundborg, som er Ordfører for det radikale Parti, udtalte dog den Dag adskillige Ting, som tydede i den Retning.

Vi have jo gennem mange Dages Finanslovbehandling hørt udtale Gang paa Gang fra Oppositionens Side, fra de Radikales og Socialdemokratiets Side, at nu havde den fordærlige Militærpolitik ført os saa langt ud, at vi vare absolut forpligtede og nødte til at udskrive Skatter til et Beløb af 10 til 12 Mill. Kr. aarlig, det var Følgen af Regeringens og Venstres Militærpolitik. Det virkede derfor glædeligt forleden Dag at høre fra den ærede Ordførers Side, at det nu pludselig blev reduceret til det halve, nu var denne forfærdelige Udskrivning slet ikke længere nødvendig, nu kunde vi nøjes med det halve. Jeg vil ønske for den højtærede Finansminister, at der er Realitet i disse Paastande fra det ærede Medlems Side. Vi hørte ogsaa under Finanslovbehandlingen, at der blev udtalt fra Oppositionens Side om Venstres Førere og om Ministrene, at de før Valgene vare rejste rundt og havde givet Folk en falsk Forklaring om de økonomiske Tilstande og Forhold, stukket dem Blaar i Øjnene for at faa deres Stemmer paa Valgdagen. Nu hørte vi forleden det ærede Medlem fra Kalundborg (Røde) sige, at Ministrene havde sagt det samme efter Valget som før. Saa kunde Hensynet til Valgene altsaa ikke være Grunden. Nej, Grunden er selvfølgelig simpelt hen den, at den sørgelige økonomiske Tilstand først viste sig lidt

efter lidt, indtil den i Fjor stod for os i sit fulde Omfang.

Men saa rettes Ankerne væsentlig imod, at vi slaa ind paa de indirekte Skatter for at hjælpe paa den foreliggende Situation. Jeg tror, det, ligesom saa mange andre Paastande, er ved Siden af. Det har aldrig været Venstres Mening, at man ikke maatte gaa til Beskatning af Forbrugsartikler, der ikke vare Nødvendighedsartikler eller Livsfornødenheder. Jeg tror heller ikke, nogen af os nogen Sinde kommer til at opleve den Dag, da den danske Rigsdag gaar til at afskaffe Forbrugsskatter som de nævnte og gaa over til den fuldstændig direkte Skat. Intet Menneske har jo heller paastaaet, at de her foreslaaede Skatter ramte Ting, som vare Livsfornødenheder eller Nødvendighedsartikler for den almindelige Befolkning. Særkendet for Venstres Politik har netop i en lang Aarrække været at lette Toldafgifterne og Byrderne for den almindelige Befolkning, medens Partiet altid har hævdet, at en Beskatning af Nydelses- og Luksusforbruget var tilladelig. Jeg tror ikke, at vi, naar vi komme ud til det menige Folk, faa ret mange til at gaa ind paa den Tankegang, at Brændevin og bajersk Øl skulde være Livsfornødenheder.

Det er særlig Ølskatten, de Herrer ere forbitrede over, og det grunder sig maaske noget paa det forskellige Syn, vi have paa det stærke Øls Betydning. Jeg erindrer, at Ordføreren for det radikale Venstre under den første Ølskattediskussion, vi havde i dette Ting, udtalte, at det var hans fulde Overbevisning, at Forbruget af bajersk Øl vilde brede sig, i Lighed med hvad der var sket med Kaffe, Te og Tobak, ud over det ganske Folk, erobre Forbruget, gøre Livet mere lyst og værd at leve; det vilde bringe Civilisation, Lykke og Velfærd, hvor det kom frem. Det var hans Overbevisning, at den Tid ikke var fjern, da det bajerske Øl vilde have erobret hele det danske Folk. Vi hørte ogsaa, hvorledes Socialdemokratiets Ordfører udtalte sin Glæde over, at Forbruget af bajersk Øl vilde stige Aar for Aar og derved bidrage til at indskrænke Forbruget af den fordømmelige Brændevin og Kaffe-punchene. Han vilde endog foreslaa Afholdsfolkene at arbejde hen til at faa dette Øl til at brede sig for derved at hjælpe til Ædruelighedens Fremme. Han vilde stille Forslag, sagde han, om at forædle Drikkeriet, forædle Lasten. Jeg tror nu, at det er en Opgave, som intet Menneske nogen Sinde vil naa til at faa gennemført. Det er altsaa